Woensdag 10 Mei 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4203

AMIGOE DI CURAÇAO

VOOR BETER GRAVEERWERK ED. H. RAGHUNATH

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27. telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

ED. H. RAGHUNATH Madurostr. 26., tel. 1397 UW JUWELIER

Sebastopol vrij.

Duitsers ontruimen Palena in Italië.

Nachtelijke aanvallen op doelen in Frankrijk; Mosquito's boven Berlijn.

Regeringsverandering in El Salvador.

NU DE DAG NADERT.

Men zegt, dat de Duitsers met alle macht werken om hun geschokte defensies in het Westen te schragen, terwijl de Britse en Noordamerikaanse luchtcampagne nieuwe aspecten ontwikkelt welke wijzen naar het hoogtepunt der voorbereidingen voor de dag van de invasie. Zo is de oorlog in het Westen geheel gekeerd van wat hij op 10 Mei 1940 was toen de Duitsers in de lucht en op de grond hun legioenen tegen België en Nederland deden optrekken in een bliksemkrijg, welke spoedig leidde naar Duinkerken en de instorting van Frankrijk.

Nu een besliste nederlaag in de lucht hem in het gelaat staart, heeft Hitler den 29-jarigen Generaal Major Oberst Pelz benoemd tot commandant der Duitse luchtstrijdkrachten in het Westen en hem opgedragen een strijdmacht te vergaren, welke de aanstaande Geallieerde invasie zal kunnen bestrijden. Dit wordt gemeld door betrouwbare bronnen in ondergronds Europa. Pelz wordt beschouwd als een luchtvaartgenie en een gunsteling van Hitler. Hij heeft de taak gekregen om de invasievloten terug te slaan, ongeacht welke schade Duitsland zelf ...

De reorganisatie omvat de verdeling der Westelijke luchtmacht in drie „corpsen", waarvan twee geheel uit gevechtsvliegtuigen en het derde uit bommenwerpers is samengesteld. De Duitse vliegtuig-productie zou tot vier of vijf typen van gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers zijn teruggebracht (Londen, (AP) 10.5).

SEBASTOPOL GEVALLEN.

Premier Joseph Stalin heeft een speciale dagorder uitgegeven waarin hij de verovering van Sebastopol, de grote vlootbasis op de Krim, bekendmaakte.

De stad werd veroverd als gevolg van een bestorming. Van de lijst van Bevelhebbers, die tot de verovering bijdrogen, ontbrak de naam van Generaal Andrei Yeremenko, wiens onafhankelijke maritieme leger over een afstand van 250 kilometer trok van het schiereiland van Kertsj af over de gehele Krim en op 19 April de omstreken van Sebastopol bereikte. Men gelooft daarom, dat een van de beide legers, die de Krim veroverden, reeds naar elders is overgebracht als voorbereiding voor nieuwe belangrijke verrichtingen.

De dagorder was gezamenlijk gericht tot Generaal Feodor Tolbukhin, wiens 4e Oekraïne-leger de val van Sebastopol tot stand bracht na drie diepe Duitse defensiegordels doorbroken te hebben, en Maarschalk Alexander Vasilevsky, Hoofd van de Generale Staf van het Rode leger. Door de val van de stad heeft de Russische Zwarte Zeevloot de tweede van haar belangrijkste bases herkregen, van waaruit operaties kunnen worden uitgevoerd tegen de asstrijdkrachten op de Roemeense kust, 320 kilometer verder ten Westen. De andere basis is Odessa, op 280 kilometer ten Noord-Westen van Sebastopol, welke op 10 April door de Russen werd heroverd.

In het offensief op de Krim dat 31 dagen duurde hebben de legers van Tolbukhin en Yeremenko naar men meent op zijn minst 100.000 Duitsers en Roemenen gedood of gevangen. Ongeveer 25.000 man zouden in Sebastopol zijn overgebleven toen de Russische bestorming op Zondag begon. Velen lieten het leven in pogingen om over zee te ontkomen, zo zeiden de Russen, (Londen, (AP) 10.5).

DE GEVECHTEN IN ITALIË.

Noland Norgaard seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier te Napels:

In achtervolging van de terugtrekkende Duitse strijdkrachten hebben de troepen van het 8e leger en wig gemaakt diep in het vijandelijk gebied langs Italië's bergachtige ruggegraat. Volgens de laatste berichten trekken zij regelrecht op naar de Duitse basis te Sulmona. De berichten van het front gaven te kennen, dat weinig of geen tegenstand werd ondervonden, hoewel de Duitsers uitgebreide vernielingen zouden aanrichten. Het communiqué maakte bekend, dat de Geallieerde troepen de stad Palena binnentrokken aan de kleine Aventino rivier op 40 kilometer het land in van de Adriatische Zee en 18 kilometer ten Zuid-Oosten van Sulmona. Een daaropvolgende bekendmaking meldde de bezetting van de bergdorpjes Fallascoso op 10 kilometer ten Noord-Oosten van Palena en San Angelo op 20 kilometer ten Zuid-Oosten ervan.

De strijdkrachten van het 8e leger hebben ook de hooggelegen grond nabij de nederzetting Gamberale op 3 kilometer ten Noord-Westen van San Angelo op- de weg naar Palena ingepalmd. Deze vorderingen brachten de Geallieerde troepen ten minste 15 kilometer verder dan hun vroeger bekendgemaakte posities. Een volledige uitleg waarom de Duitsers zich terugtrokken is nog niet beschikbaar, doch zij deden dit klaarblijkelijk om hun linies in de bergen recht te trekken. De Duitsers, die verschillende propaganda-berichten uitzenden omtrent de Geallieerde voorbereidingen voor een nieuw offensief ergens in Italië, schijnen de defensies aan het front van het vijfde leger bij Cassino te versterken, terwijl hun grote kanonnen dekking bieden aan de Duitse werkploegen. Men kan ze de bomen horen omhakken op de Westelijke oever van de rivier. Een vijandelijke patrouille werd in hetzelfde gebied teruggeworpen.

Een Geallieerde patrouille welke het steun van tanks een uitval deed naar een vijandelijk huis in vijandelijke handen ten Westen van Cisterna op het strandhoofd van Anzio, bracht den vijand verliezen toe. Het Hoofdkwartier zeide, dat 6 vijandelijke tanks de Geallieerde strijdkrachten aanvielen, doch dat vier voltreffers werden geplaatst op de Duitse voertuigen en dat een ervan in brand werd gezet. Hoewel het slechte weer de zware bommenwerpers voor de tweede achtereenvolgende dag op de grond hield, hernieuwden Britse Wellingtons in de afgelopen nacht de aanvallen op de havens Genua en Livorno aan de Westkust. Marauders, Bostons, Thunderbolts, Warhawks en Invaders bestookten de verbindingen ten Noorden van Rome. 8 Geallieerde vliegtuigen gingen verloren. (Geallieerd Hoofdkwartier te Napels, (AP) 10.5).

DE BLOKKADE VAN DUITSLAND.

De Britse Minister van Economische Oorlogvoering zeide voor het Hogerhuis, dat de doeltreffendheid van de Geallieerde blokkade van het Reich, hoewel traag in het begin, toegenomen en thans „ongetwijfeld zeer groot" is. Hij zeide: „Ik wil niet doen voorkomen alsof Duitsland zal instorten omdat het tekort heeft aan dit of dat artikel, doch de Duitse voorraden zijn ernstig geslonken en de duikboten-blokkadebrekers kunnen weinig doen om ze aan te vullen, de neutralen zijn steeds minder behulpzaam en de luchtaanvallen scheppen elke dag nieuwe problemen die moeilijker op te lossen zijn".

Hieraan voegde de Minister toe: „Elk onzijdig land dat thans grondstoffen naar Duitsland zendt verlengt slechts de oorlog en wij zullen zeker voortgaan ons best te doen om te voorkomen dat dát zal geschieden." Van zulke onzijdige landen, die met den vijand handelen, zeide hij: „Ongeacht hoe groot of machtig een firma is, zullen wij, ingeval haar werkzaamheden erop berekend zijn de Geallieerde zaak te schaden, niet aarzelen in overleg met onze bondgenoten handelend op te treden. Het einde van de oorlog behoeft niet noodzakelijkerwijze te betekenen dat de zwarte lijst zal worden opgeheven...... Wij zullen niet gemakkelijk vergeten wat de neutrale firma's tijdens de oorlog gedaan hebben" (Londen, (AP) 9.5).

DE LUCHTAANVALLEN VAN DE NACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelt mede, dat vliegtuigen van het Bommenwerperscommando zich in de afgelopen nacht in belangrijke sterkte boven Frankrijk bevonden om de militaire doelen op de Franse kust aan te vallen, alsook de fabriek voor vliegtuigmotoren en ijzergieterijen te Genne villiers, een voorstadje van Parijs. Mosquito's wierpen vele reuzenbommen van 4000 pond op Berlijn, dat nog smeulde van de hevige Noordamerikaanse aanvallen van Zondag en Maandag. Er werden mijnen gelegd in de vijandelijke wateren. Een strijdmacht van Lancasters bombardeerde de kogelkussenfabriek te Annecy nabij de Frans-Italiaanse grens en bijna de gehele fabriek scheen in lichterlaaie te staan toen de vliegtuigen vertrokken. In al deze verrichtingen verloor de Royal Airforce 7 vliegtuigen. (Londen, (AP) 10.5).

IN 51 DAGEN.

Het Geallieerde Hoofdkwartier in Zuid-Oost Azië maakte bekend, dat in 51 dagen van verrichtingen boven het Arakanfront in het Westen van Birma een Noordamerikaans escadrille van P-38 gevechtsvliegtuigen 73 Japanse vliegtuigen heeft vernield, nog 15 vermoedelijk heeft vernield en 15 andere heeft beschadigd (Kandy, Ceylon, (AP) 9.5).

10 Mei herdacht.

Gouverneur Kasteel, Ds. Mietes, Rabbijn Cardozo en Pater Hulsman houden gedachtenisreden

Heden op de herdenkingsdag van Nederlands invasie werden op Curaçao de volgende herdenkingsreden uitgesproken. Om 9 uur werd in de Fortkerk een dienst gehouden, waarin Ds. J. Mietes sprak.

Het Uur van Gedachtenis en Gebed.

De Heer regeert. De aarde verheuge zich. Dit was de text van de indrukwekkende rede, die Ds. Mietes hield. Op deze dag, die loodzwaar is van veel leed en droefheid, nemen veler gedachten vreemde wegen en peinst men over Gods zorg over deze wereld. God heeft het werk zijner handen lief. Hij schiep de wereld en houdt haar in stand. De Heer regeert. Maar dat de aarde zich verheuge is voor velen moeilijk in deze zo zware dagen. De voorzienigheid Gods wordt op een zware proef gesteld. Velen zijn gaan twijfelen aan God. Zij zijn beu van goedkope verhaaltjes over Gods voorzienigheid. Zij wanhopen en toch de Heer regeert. Velen bidden in oprechtheid en slechts weinigen verkrijgen de vervulling hunner gebeden. De anderen moeten hun kruis blijven dragen, zoals Christus, Die in het Hof der Olijven bad om de kelk van het lijden te doen voorbijgaan en niet verhoord werd.

Velen zijn na de Meidagen hun hoofd kwijt geraakt en geloofden niet meer in God. Alles staat los in deze wereld. Het is noodweer. Het leed der mensen is huizenhoog gestegen en toch de Heer regeert. Hij houdt de teugels van het wereldgebeuren in zijn handen. Dit weten is een geloofszekerheid en ik wilde, dat het onze belijdenis is in deze dagen. Nu, vooral nu de invasie nadert, die zo noodzakelijk is, doch zulk een leed kan brengen aan onze dierbaren.

Wij moeten ook denken, niet alleen aan ons zelven, maar aan de wereld, aan het volk. God regeert. Wij moeten ons niet afzijdig houden van het leed onzer broederen. Neen, God regeert de wereld en allen moeten gered worden.

Moge op deze dag onze belijdenis zijn, dat Hij regeert en laten wij ons verheugen. In dit weten immers ligt de vreugde, want alles zal goed komen voor allen.

Aan het slot van zijn redevoering verzocht Ds. Mietes enige stilte te houden voor de gevallenen in Nederland.

* * *

Om 11 uur sprak Zijne Excellentie de Gouverneur de volgende rede uit:

HERDENKING EN HOOP.

Geachte Luisteraars,

Het is tien Mei... dag van herinnering, dag van hoop.

Van herinnering voor allen, die in Nederland waren, toen op dien vroegen voorjaarsochtend — het was nog nacht — de aanval er kwam. Hij kwam met al het apparaat, dat hem sinds jaren had gekenmerkt en waarvan het verraderlijk karakter alleen aan blinden was ontgaan. Hij kwam in het half duister met valschermtroepen en vermomde helpers, die hun handlangers hadden; hij passeerde de grenzen zonder waarschuwing of oorlogsverklaring; hij zond zijn vertegenwoordiger — dezelfde man, die niet lang daarvoor namens hem een speciale boodschap had gebracht, dat onze onzijdigheid zou worden geëerbiedigd eenige uren na den inval met de mededeeling, dat nood wet brak en dat de nood dwong Nederland „onder bescherming" te nemen om een aanval te voorkomen van Engeland, dat op dat moment zelf over geen regiment of voldoende vliegtuigen beschikte om den aangevallene ter hulp te komen.

Het verloop van den strijd is bekend. De overweldigende vijandelijke overmacht te land, gesteund door een spoedig meedoogenloos optredende luchtmacht, in wier annalen van schande ROTTERDAM zal prijken, zoolang historie geschreven wordt, kon het kleine land overweldigen, dat zijn zinnen gezet had op den vrede, niet op verwoesting.

De bezetting werd een feit; er kwam geen Alva, die tenminste een groot generaal, die en ook soldatesk genoeg was te zeggen, wat hij deed en te doen, wat hij aankondigde, maar er kwam een man, die eerst eigen landgenooten en vaderland verraden had en dus een commissariaat waardig werd geacht, de Oostenrijker Inquart. Hij kwam de Ridderzaal bezoedelen en onze wetgeving verkrachten, hij zou de Nederlandse instituten hervormen en met behulp van enkelingen, wier verduitschte geest hem reeds van alle eigen karakter had geroofd, Nederland gelijkschakelen met het germaansche „Kulturvolk".

Als stroop werd de edelmoedigheid over ons volk uitgestreken. De krijgsgevangenen kwamen terug, de veroveraars schenen alles te betalen, het bestuursapparaat bleef gehandhaafd, aan inwendige verhoudingen werd niet geraakt, van vergelding werd niet gerept.

Dat er spoedig gevangenen werden gemaakt, dat er in concentratiekampen slachtoffers vielen, dat al gauw de diefstal werd beoefend als een deugd en lieden uit de politieke onderwereld op zetels van gezag werden geplaatst, zag iedereen na eenigen tijd.

Wat volgde, is duidelijk genoeg geweest: het was rechteloosheid, plundering, willekeur, tirannie, verkrachting van gevoelens, wegvaging van rechten; het was ballingschap, interneering, concentreering, deporteering, fusilleering, ronselarij, chantage, een verzameling van al datgene, wat nacht bracht over het grootste deel van Europa.

(Vervolg op pagina 2).

Het nieuws van vandaag.

Een maand hebben de Russen nodig gehad om de gehele Krim van den vijand te zuiveren. Het belangrijkste bastion op dat schiereiland, Sebastopol, is gisteren veroverd na een bestorming, welke op Zondag begon door de troepen van het 4e Oekraïne-leger onder Generaal Feodor Tolbukhin. Stalin deed de bekendmaking gisteravond in een speciale dagorder. Van de rest van het Russisch front valt nog niets bijzonders te vermelden. Algemeen gelooft men, dat de Russen nog voorbereidingen treffen voor een nieuw groot offensief, dat ongeveer moet samenvallen met de Geallieerde invasie uit het Westen. Het onafhankelijke maritieme leger van Generaal Andrei Yeremenko, dat aan de bevrijding van de Krim medehielp maar niet aan de bevrijding van Sebastopol, zou ook reeds overgebracht zijn naar een ander front — waarschijnlijk in het Zuiden van Roemenië.

En uit het Westen worden de luchtaanvallen voortgezet. In de nacht werden militaire doelen op de Franse kust bestookt, zomede fabrieken in de omgeving van Parijs, te Annecy in het Zuiden van Frankrijk en te Berlijn. Voorts werden mijnen gelegd in de vijandelijke wateren. De Geallieerde vliegtuigen met bases in Italië hebben gisteren niettegenstaande het ongunstige weer toch 1100 enkelvluchten uitgevoerd, voornamelijk om vijandelijke doelen in Italië zelf aan te vallen. De Duitse radio meldt hedenmorgen evenwel, dat Geallieerde vliegtuigen het Donau-gebied naderden, waaruit men zou opmaken, dat de aanvallen op de Balkan heden hervat zijn.

Er is practisch geen strijd op het land, maar het communiqué van Napels deelt mede, dat de Duitsers zich hebben teruggetrokken uit het stadje Palena in de Adriatische sector van het hoofdfront in Italië. Palena is thans door de Geallieerde troepen bezet alsook enkele dorpjes in de omgeving. De terugtrekking der Duitsers zou ten doel hebben het front recht te trekken.

In Londen vindt de conferentie der Premiers van het Britse Gemenebest gewoon voortgang. Men zou thans gesproken hebben over de rol der kleine mogendheden na beëindiging der vijandelijkheden. In het Parlement houdt men zich bezig met debatten over het stopzetten der verzendingen naar Duitsland uit de onzijdige Europese landen. Intussen is het al vier jaar geleden, dat de aanval der nazies op Nederland en België begon en ter gelegenheid hiervan heeft Hare Majesteit de Koningin een rede uitgesproken.

Steunfonds voor Katholiek Nederland

ten bate van charitatieve en culturele instellingen

OPGERICHT

Mgr. Verriet neemt het initiatief om katholiek Nederland te herbouwen.

Dezer dagen werd door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. P. I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, het initiatief genomen om op 10 Mei ter herdenking van de overrompeling van Nederland te komen tot de oprichting van een „Steunfonds voor Katholiek Nederland ten bate van charitatieve en culturele instellingen".

Bedoeld wordt hiermede instellingen en kerken, die verwoest zijn als gevolg van de oorlog te herbouwen. De gelden uit het fonds zijn dus niet voor oorlogsslachtoffers bestemd, daar hiervoor andere fondsen zijn opgericht. Reeds heeft Zijne Excellentie de Gouverneur zich bereid verklaard het beschermheerschap van het Steunfonds voor Katholiek Nederland te aanvaarden.

„Curaçao's ereplicht zal het zijn na de oorlog iets terug te betalen aan het moederland voor het ontzettend vele dat Curaçao immer van Nederland heeft ontvangen", zo zeide Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, in een rede die Hij hield voor een vertegenwoordiging van alle kringen van katholiek Curaçao, van de Geestelijkheid, de Religieuzen, de katholieke leden van de Raad van Bestuur, de katholieke Statenleden, hoofdambtenaren, vertegenwoordigers van de handel en nijverheid, de rechterlijke macht, de militairen en de katholieke Pers.

Monseigneur Verriets doel met deze samenroeping was te komen tot de oprichting van een „Steunfonds Katholiek Nederland", dat op alle eilanden van het Apostolisch Vicariaat gelden zou inzamelen om na de oorlog naar katholiek Nederland te zenden teneinde wat verwoest is te helpen opbouwen. „Wat heeft katholiek Curaçao niet aan katholiek Nederland te danken?", aldus de kerkvoogd, die verder gewaagde van de paters, fraters en zusters, die immer naar Curaçao getrokken zijn, niet om hier comfort te vinden, maar om er het godsdienstig leven te grondvesten, het onderwijs te vestigen tot in de verre uithoeken van ons vicariaat, om de zieken en melaatsen te verplegen. Kerken en scholen en gestichten ziet gij hier dagelijks overal staan. Dat is alles gebouwd met geld uit Nederland en veelal vooral met het penningske der armen. Een groot gevoel van dankbaarheid moet ons allen doorvaren bij het zien van dit alles.

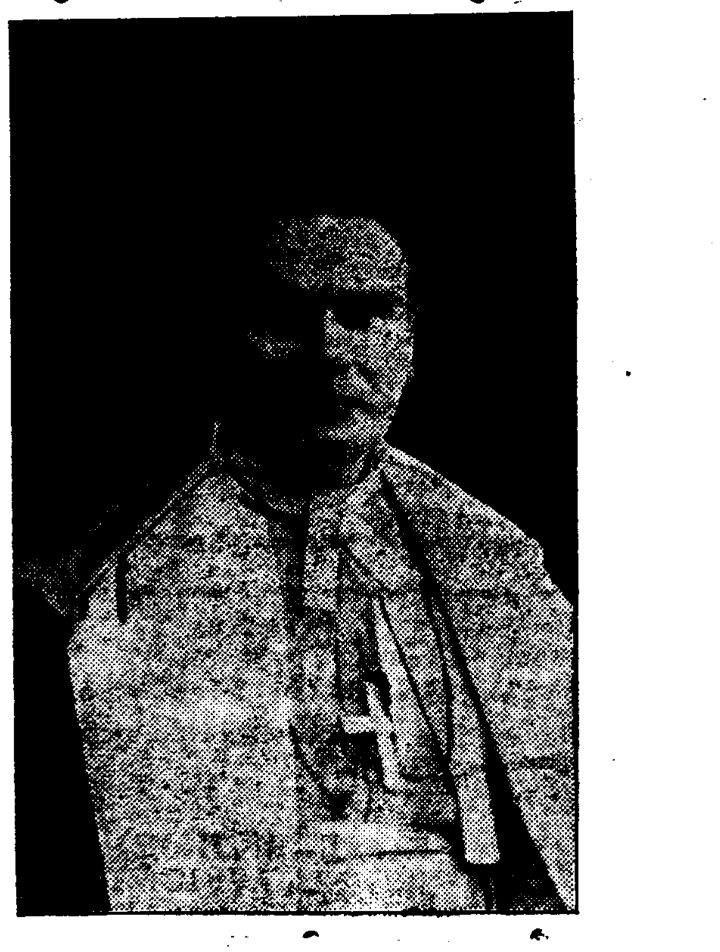
Toen 25 jaar geleden aan den huidigen kerkvoogd een artikel over katholiek Curaçao gevraagd werd voor een Nederlands blad, was de reactie dat het hier te veel geleek op Nederland. „Maar is dat juist niet het mooiste! Is dat niet onze glorie, dat wij hier met het geloof ook de nationale gedachte hebben doen ingang vinden! Is dat niet onze steun nu de rollen zijn omgekeerd. Curaçao kende vroeger armoede, bittere armoede. Straks zal katholiek Nederland in armoede verkeren en waar ook anderen hun geloofsgenoten terecht zullen helpen, zullen wij niet mogen achterblijven, maar veeleer voorgaan, omdat Curaçao bijna geheel katholiek is. Wij kunnen nu eens de helpende hand uitsteken. Er was zoveel moois in Nederland. Geslachten hadden eraan gearbeid. Op katholiek gebied stond Nederland vooraan in de rij der natiën en er is bijna geen land ter wereld of men vindt er Nederlandse missionarissen. In Zuid-Amerika is geen enkele republiek of er werken Nederlandse missionarissen. Laten wij daarom tonen, hoe dankbaar wij zijn, laten wij het tonen niet alleen door woorden, maar ook door daden. Katholiek Nederland is sterk, het is sterk door zijn vertrouwen op God en door zijn geloof in de eindoverwinning der rechtvaardigheid. Maar Nederland is verarmd. Alles hebben ze van ons weggenomen. Daarom moeten wij, die door de oorlog niet zo direct zijn geraakt, onze offers brengen, onze financiële offers.

Het is Curaçao's ereplicht te helpen zoveel het kan. Ik weet, dat gij het doen zult. Katholiek Nederland heeft niets meer. Daarom heb ik thans vooraanstaande vertegenwoordigers uit alle kringen van overheid en maatschappij hier uitgenodigd, ongeveer 25 personen, om een comité te vormen. Wij moeten aan het werk gaan, inzamelen door vaste bijdragen, bijvoorbeeld een percentage van het salaris, collecten in de kerken of anderszins, om straks als Nederland vrij komt te kunnen zeggen: Dit geeft katholiek Curaçao aan katholiek Nederland om het te helpen opbouwen."

Na deze bezielende toespraak van Mgr. Verriet werd vervolgens allereerst een dagelijks bestuur gekozen: **J. H. Sprockel**, voorzitter; **Mr. H. J. M. Hoogeveen**, penningmeester en **J. M. Kroon** en **G. H. Zaal**, secretarissen, Pater **A. van der Meer O.P.**, contact-pater, teneinde samenwerking te bewerkstelligen met het parochiële comité's.

Het Comité Steunfonds voor Katholiek Nederland zelf bestaat uit de volgende personen: Pater **A. van de Veen Zeppenfeldt** O.P., Vicarius provincialis van de Orde der Predikbroeders, Pastoor M. **van den Elsen** O.P. van de St. Anna-kerk, Pastoor Th. **Exler** O.P. van de kerk der H. Familie, Pastoor C. **van der Looy** O.P. van de kerk van de H. Rozenkrans, Pater A. **van der Meer** O.P., aalmoezenier, Pater W. **de Barbanson** O.P., redacteur van La Cruz, Pater W. M. **Brada** O.P., Vicariaatssecretaris, Frater M. **Radulphus** en de volgende heren: Drs. J. H. **van Boven**, C. **Casiano**, redacteur van La Union, Dr. A. W. J. M. **Desertine**, J. A. J. („Jacques") **Ellis**, J. M. J. („Joop") **Ellis**, **Dr. W. C. de la Try Ellis**, Dr. Joh. **Hartog**, redacteur Dagblad **Amigoe** di Curaçao, Mr. H. J. M. **Hoogeveen**, **J. de Jongh**, **J. M. Kroon**, L. A. **Langras**, T. C. F. **Mali**, E. C. **Martijn**, W. F. G. („Jondi") **Mensing**, E. A. **Römer**, Mr. A. A. G. **Smeets**, J. H. **Sprockel**, F. H. M. **van Straelen**, G. H. **Zaal**, Mr. S. G. C. **van de Veen Zeppenfeldt**.

Verder zullen voor **elke parochie** nog afzonderlijke **parochiële comité's worden benoemd**, terwijl reeds een Propaganda-comité benoemd werd bestaande uit de

DE KERKVOOGD

Heren Dr. Joh. Hartog, voorzitter, Constan Casiano, secretaris, Pater Willibrordus de Barbanson O.P., redacteur van La Cruz, Pater Willibrordus M. Brada O.P., Vicariaatssecretaris, Frater M. Fidelius, redacteur van Hou en Trouw, Johannes A. M. Hart, redacteur van Dagblad Amigoe di Curaçao, Herman de Man, omroepleider van de Curom en Eugène A. Winters van de Gouvernementspersdienst.

Andere uitvoerende comité's zullen nog gevormd worden uit Veritas en St. Thomaskring. Samenwerking zal gezocht worden met de andere eilanden. Op Aruba, aldus zeide Mgr. Verriet, zal natuurlijk een geheel eigen organisatie komen, terwijl de andere eilanden als het ware een subcomité van Curaçao zullen vormen. Mgr. Verriet zegde toe gedurende Zijn verblijf op de Bovenwindse eilanden daar persoonlijk de zaak aanhangig te zullen maken.

(Vervolg van pagina 1).

De Nederlanders hebben Spaansche horden gekend en Fransche legers onder Lodewijk en Napoleon; zij wisten wat van tirannie en overheersching, maar een Neroniaansche nachtmerrie als hun tegemoet trad in de geuniformeerde gewetenloosheid van Gestapo en soortgelijk gespuis heeft hun fatsoenlijke fantasie overtroffen.

De zee van leed, welke over hen is heen gespoeld, de machteloosheid waarmee zij het onrecht moeten ondergaan, kunnen wij nauwelijks bevroeden. Degenen onder ons, die van verre de overweldiging waarnamen, kunnen zich daarvan evenmin de verschrikking voorstellen, als wij die in vrijheid leven, een denkbeeld hebben van de naamloze ellende, die daarop jaar in jaar uit is gevolgd.

Eerbiedig gedenken wij degenen, die vielen in de verdediging van het moederland; eerbiedig herinneren wij ons de velen, die onder wat vorm of in welke omstandigheden ook, geweigerd hebben de knie te buigen voor den totalitairen Baal en werkloosheid, broodeloosheid, dakloosheid, armoede, ballingschap, gevangenis, concentratiekamp, ja dood hebben gekozen boven eerloosheid, boven landverraad, boven ontrouw aan beginsel.

Er zijn er veel en de meesten kennen wij niet. Want de meesten zijn naamloos zooals het lijden der meesten misschien heel laat, misschien nooit geheel door menschen zal worden gekend. Zij zijn het, die Nederland hebben behouden, die onze nationaliteit voor verwoesting hebben bewaard, die de lampen brandende hielden voor de jongeren, die den vijand het halt toeriepen tot een plaats, waar ook de Gestapo niet heerschen kan: het geweten.

Dit is, wat wij dezen dag gedenken.

Boven het duister van het ongemeten leed, stijgt de vlam van het ideaal, welks licht over de zeeën straalt en ondanks alle verduisteringsmaatregelen van den vijand den eigen aard van Nederland verkondigen blijft.

Lichamen mogen getekend zijn, duizenden tot dwangarbeid veroordeeld, kinderen mogen hongeren, huizen mogen in vlammen opgaan onder bombardementen, de vijand — zijn handlangers en huurlingen erkennen het huns ondanks in radio en pers — weet, dat hij stuit op een muur van verzet bij een volk, dat recht beschouwt als een eeuwig en onaantastbaar goed, een volk dat niet geloven wil in de uiteindelijke zege van het kwaad maar dat voor zich geschreven acht de woorden: „Die Uw naam kennen, hopen op U; die U zoeken, Heer, verlaat Gij niet".

Hoop, hoop waar de nederlaag een feit, de machteloosheid een feit, het leed een feit en de dood een feit is — daar is de hoop een deugd, een van God gegeven vonk, die het vuur bewaart, dat de dag verbeidt, waarop de fakkels weer ontstoken zullen worden, die de zege spellen en de bevrijding zullen verlichten.

Hoop, dat is de deugd, die de Nederlanders nooit hebben verloren. Die hoop heeft hen gestaald in verzet; de hoop heeft hen doen rekenen op de hulp van bondgenooten, van landgenooten en van Rijksgenooten, die den strijd actief konden voortzetten; die hoop heeft velen met levensgevaar wegen doen vinden om in het land den vijand te weerstaan en den strijd met hem aan te binden, toen zij de landsgrenzen konden overschrijden.

De vijand en zijn handlangers hebben de hopenden gehoond. Zij waren zoo zeker van hun zegepraal en van hun buit.

Zij konden hun hoon nog bitterder maken, toen de gruwel der overweldiging over Indonesië ging en het hakenkruis tot aan de oevers van de Wolga en aan de boorden van de Nijl was geplant.

Maar zij die hoopten, hadden hun overtuiging in zich zelf. Zij wisten, dat uiteindelijk de geduldige hoop evenmin wordt teleurgesteld als de boomen in den hemel groeien. En zij hebben gelijk gehad. Weggevaagd zijn de vijanden van de zeeën, verdreven zijn zij uit de luchten, teruggeworpen uit Afrika, doodgebloed op de reusachtige Russische vlakten en zij weten, dat de nederlaag nadert met de zengende zekerheid, die na een zwoelen dag het onweer brengt.

Nadert de nederlaag uit het Oosten? Komt hij met de verschrikking als van de Apocalyptische paarden uit het Westen of als met bliksemslag uit de lucht? De vijand weet het niet; hij kan niet hopen, maar slechts vrezen, want de hoop is voor degenen,

DE LANDVOOGD.

die rekenen op recht, zoals de vrees er is voor die het onrecht dronken als water en die in beiden — de een met voldoening, de ander met angst — Neerlands vlag, die op de zeeën en in de Staatsdeelen van het Westelijk Halfrond en in ons vrije gebied van Azië wapperen bleef, reeds weer op het heroverde Hollandia zien.

Tien Mei 1940 — tien Mei 1944. Er is iets veranderd, de hoop der onderdrukten is zekerheid geworden, gelijk de zenuwachtige twijfel der verdrukkers hun onzekerheid verraadt. Ongetwijfeld, zij hebben nog een apparaat en de vertwijfeling, die een nederlaag wil afwenden, kan even gruwelijke middelen doen grijpen als het fanatisme, dat zegepraal in zijn bereik ziet.

Wie zal zeggen, wat leed de onzen nog moeten lijden, vooraleer de bevrijding daar is? Wij weten het niet. Een ding weten wij: hun hoop, die niet verging, toen het inderdaad een „hopen was tegen hoop", zal hun niet begeven, nu de zege op zekeren vleugelslag nadert.

Wij, die van verre dit drama aanschouwen, die of de onzen erin verwikkeld weten en dus intenser meeleven, of die althans beseffen, dat het hier gaat om historisch gebeuren, waarvan geslachten na ons den weerslag zullen ondervinden, laat ons in onze gedachten, in onze woorden, in onze levenshouding, in onze bereidvaardigheid mee te dragen en mee te helpen, toonen dat gindsche strijd de onze is.

Laat ons in de stille oogenblikken, die ieder onzer heeft en die dikwijls de beste oogenblikken zijn, omdat zij ons doen verwijlen in de sfeer van wat goed en recht en zuiver is, aan hen denken, wier leed voor ons geleden, wier hoop het fundament van onze toekomst is.

Voor het herstel van het Koninkrijk, voor de handhaving van onze grondwettige instelling, dat is van onzen eigen volksaard met zijn zin voor recht, voor vrijheid, voor verdraagzaamheid, wordt deze verschrikkelijke strijd gevoerd.

Wij hebben het vreeswekkende monster van dictatuur, van tyrannie, de vertreding van ons volkskarakter, de zegepraal van onrecht, de ketenen der slavernij, de lava van het totalitarisme gezien.

Als de nachtmerrie zal zijn opgetrokken over het lage land door de moraal van hen die hoopten en de macht van die streden en wij zullen elkaar later terug zien, zij, die bleven waken, toen alle vuren schenen gedoofd, en wij, van hen verwacht werd, dat wij werkten, omdat de vrijheid ons denken en doen kon verlichten, moge dan hun denken aan ons niet vreemd zijn, maar hun geduld en onze inspanning blijken samengetrokken te zijn geweest in de grootsche, onze historie beheerschende gedachte: „Libertatis Ergo" — met de vrijheid waagden wij het opnieuw, in vrijheid zullen wij een nieuw Rijk bouwen. Want vernietigd is de tyrannie.

De Joodse herdenkingsrede.

Van Joodse zijde werd de 10 Mei-rede hedenmiddag om 15 uur uitgesproken door Rabbijn I. Jesurun Cardozo, die thans in de Verenigde Staten is, maar zijn rede op een gramafoonplaat had doen opnemen, die over de curom werd uitgezonden. De Rabbijn dan zeide:

Terwijl Gods aarde nog dreunt onder het oorlogsgeraas, terwijl ginds het schier eindeloos proces der vernietiging en verpulvering van al wat mens is, ongeremd voortwoekert, hebben wij hier, aan de andere zijde van de grote wereldzee, een herdenkingsdag.

Vier volle jaren van bloed en tranen — van telkens méér bloed en telkens méér tranen — hebben ons geleid tot deze ure, waarin wij opnieuw de handen ten hemel heffen en den dichter van het Klaaglied nazeggen: „Hoe lang nog? O Heer!"

Er is een tijd geweest, waarin deze vraag, niet zozeer een klacht als wel een gevoel van spanning, van ongeduld uitdrukte. Dit was het geval, in de eerste periode van de Duitse overheersing, toen het langzame worgings- en vergiftigingssysteem der hooggelaarsde ondieren nog niet geheel voltrokken was en elke plotselinge ommekeer, de redding van duizenden en nog eens duizenden zou betekenen.

Een spanning van dien aard, bestaat er thans voor velen niet meer. Wij staan in een zekere zin voor voldongen feiten. Dag in dag uit bereiken ons de afgrijselijkste waarheden, de gruwelijkste biezonderheden over het lot van een onnoemelijk aantal Nederlanders, over de verbloeding van een natie, die der volken lichtend voorbeeld was, in vreedzaamheid en rechtvaardigheidszin..

De vraag „hoe lang nog?" bleef zich onophoudelijk en heftig bij ons opdringen, doch zij heeft inmiddels een andere klank gekregen. Op de dag van heden, drukken wij er sterkere gevoelens mee uit. Het zijn niet langer gevoelens van angstige spanning, van onzekerheid of van vertwijfeling......

De zekerheid omtrent al dat onherroepelijk verlorene, omtrent het vele, dat onherstelbaar is, het besef van talrijken onder ons, dat over hun geliefden daar ginds, het vonnis in al zijn wreedheid en afzichtelijkheid, inmiddels voltrokken is, dit alles biedt geen plaats meer, voor vrees of vertwijfeling......

Onze vraag „hoe lang nog?", is vandaag niet anders, dan een uiting van verbetenheid van ongeduld in een andere zin......

Onze spanning van heden is gericht op het beslissende uur der gerechtigheid, der Goddelijke vergelding, het grote moment van de totale ineenstorting der satanische machten en de verbrijzeling van hun bolwerk. Want ook dááromtrent hebben wij thans zekerheid.

En ons toenemend ongeduld, geldt het beleven van de dag, waarop uit het kamp der Europese Amalekieten, onder de daverende slagen van hen, die in de naam des Heren en die van het wereldgeweten, de geknevelden komen ontketenen, de vraag, de kreet: „hoe lang nog?", zal opstijgen......

Het is naar aanleiding, van deze overdenkingen, gegrond op de gedachte van onwrikbaarheid in ons geloof, aan de dag van de Hemelse Vierschaar, dat onze opgeheven handen, een stil gebed uitdrukken. Het gebed van het Nederlandse volk en zijn bondgenoten, die zijn uitgetrokken tegen den vijand van God en al wat mens gebleven is.

Het tweede Boek der Kronieken, gewaagt in eenvoudige menselijke taal ervan, dat de Koningszoon Asa, met zijn getrouwen uitgetrokken tegen de geweldige legermacht van Zérach, de Ethiopiër, Gods Hulp afsmeekt, en zegt:

„O, mijn Heer, het maakt voor U geen verschil uit, den machtige dan wel den zwakke te helpen, Help ons Here onze God, want wij verlaten ons op U en in Uw naam zijn zijn wij tegen deze geweldige menigte uitgetrokken......"

Er is volstrekt niets vreemds in dit gebed om Goddelijke bijstand. De Bijbel geeft ons meer voorbeelden van deugdzame veldheren van Koninklijk bloed, die, geplaatst voor een overmachtigen vijand, in dergelijke trant, zich tot den Heer der Heirscharen wendden.

Ook Juda de Makkabeër, die met des Heren Heilige Naam in zijn vaandel, was uitgerukt tegen de duizendkoppige legioenen der Syriërs, zag op het beslissende moment, zijn steun en toeverlaat in de God der Hebreën, die slaapt noch sluimert...

En in die geest luiden vele texten, van toepassing op hen, die in alle geslachten ten strijde zijn getrokken, voor God en het Recht. Ik heb echter gemeend, in deze uur, voorkeur te moeten verlenen, aan de onopgesmukte, maar niettemin vurige taal van de Godvruchtige koning Asa, omdat zijn bede, nagenoeg terzelfder plaats wordt beantwoord in bewoordingen, die wij tot de onzen kunnen maken op een dag als deze, als een devies, als een inscriptie in het vaandel, dat wij voor ons uitdragen, op de weg naar de zege des Rechts.

Het is de profetie van Azarjahoe, die luidt:

„En tot u zeg ik: Weest sterk, laat uw handen niet verzwakken, want uw actie zal lonend zijn".

Wij smeken God, onze aller Vader af, dat Hij Zijn onontbeerlijke zegen zal gebieden op het werk van hen, die in Zijn Naam zijn uitgetrokken met de leuze, De Heer is mijn Banier, voor de heilige zaak van menselijkheid en recht.

De rest van de dag.

De cyclus herdenkingsrede der onderscheidene godsdienstgenootschappen wordt tenslotte avond besloten met een kerkdienst in de Protestantse Kerk van Rio Canario, waar Ds. Croeze (Gereformeerd) en Ds. Steenstra (Ned. Herv.) zullen spreken. Van katholieke zijde wordt de gedachtenisrede dit jaar gehouden door Pater M. Hulsman O.P., die zal spreken over Het Jaar der Vergelding (Curom, 18.25 uur).

Voor Aruba zal spreken Gezaghebber Izaak Wagemaker.

CURAÇAO

VERENIGINGSNIEUWS.

De Monseigneur Wulfringh Vereniging houdt hedenavond om 20 uur een bestuursvergadering.

— Katholieke Sport Centrale: Programma van Zondag: 15 uur Mobilia — O.L.S.; 16 uur Union Victory Stars — Union Bonaire; 16 uur C.S.R. — Jong Suriname op het terrein te Santa Rosa.

SURINAME.

OPVOERING PHILUMENA.

In het Patronaatsgebouw te Suriname is de Première opgevoerd van het toneelstuk Philumena, dat een groot succes oogstte. De décors en costuums waren prachtig, zomede de gezangen, welke werden gecomponeerd door den Heer Jan Amo.

PEPSI COLA FABRIEK IN SURINAME.

Naar wij vernemen bouwt de Curaçaose Handel Maatschappij in Suriname een Pepsi Cola fabriek. De voorbereidende werkzaamheden doen zien, dat het een groot gebouw zal worden.

ONS KONINKRIJK.

DE DAG DER VERGELDING.

„Volk en Vaderland" schrijft over een pamflet, dat door de communisten in Nederland verspreid zou zijn en dat een lijst bevat van de minimumstraffen voor oorlogsmisdadigers. Het pamflet draagt als titel: „De dag der vergelding" en verklaart, dat na de conferentie te Moskou door de communisten de volgende minimum-eisen gesteld zijn ten opzichte van de oorlogsmisdadigers.

Alle N.S.B.-ers en alle leden van bij-organisaties moeten geïnteerd worden en hun Nederlanderschap verliezen; de vooraanstaande leden moeten ter dood veroordeeld worden; de leden van de SS-groepen en degenen, die ingelijfd zijn bij het Duitse leger, of op de een of andere wijze het Duitse leger hebben bijgestaan, dienen dezelfde straf te ondergaan; alle Nederlandse handelaren, die veel geld hebben verdiend van de Duitsers moeten ook ter dood veroordeeld worden. Te Londen is geen bevestiging ontvangen van het verschijnen van een dergelijk pamflet (Aneta).

Buitenland.

GOED INVASIEWEER.

Een deskundige op het gebied van de weersgesteldheid voor krijgsverrichtingen zeide, dat de droogste en zonnigste lente sedert Hitler de Lage Landen onder de voet liep, het terrein in West-Europa in goede conditie heeft gebracht voor invallende land- en luchtstrijdkrachten. Hij zeide, dat het goede invasieweer waarschijnlijk in Mei en Juni zal voortduren. De lange periode van droog weer betekent, dat de rivieren betrekkelijk laag zijn en mogelijk kunnen worden overgestoken zelfs indien de bruggen opgeblazen zijn. Doch de grote bezorgdheid der Geallieerden is, dat er slecht weer zal zijn op D-dag, aangezien een storm het leven van duizenden soldaten zou kosten in pogingen om op de stranden te landen (Londen, (AP) 9.5).

GEEN VERANDERING.

Cordell Hull zeide, dat niettegenstaande de commentaren en vragen van bijna elk werelddeel hij van geen verandering gehoord heeft in de Noordamerikaanse politiek, welke erop zou wijzen, dat de formule van onvoorwaardelijke overgave niet meer gelegen zou komen. (Washington, (AP) 9.5).

DE PREMIERS EN DE KLEINE MOGENDHEDEN.

De Premiers van het Britse Gemenebest bespraken de structuur van het Imperium en de vrede in voortzetting van hun conferenties. Een der meest belangrijke aspecten, welke zij overwogen was de rol van de kleine mogendheden in de na-oorlogse organisatie om de vrede en veiligheid te waarborgen. Gewoonlijk wordt toegegeven, dat Groot Britannië, de Verenigde Staten, Rusland en China het meeste te vertellen zullen hebben in wat geschieden zal tijdens de periode van wapenstilstand, gelijk zij gedaan hebben in het voeren van de oorlog. De verklaring welke in October 1943 te Moskou werd afgelegd vestigde evenwel het beginsel van deelneming der kleine mogendheden om de vrede en veiligheid te waarborgen. (Londen, (AP) 9.5).

SABOTAGE EN MOORD.

De „Gazette de Lausanne" deelde mede, dat de nazies onlangs 87 Fransen gedood hebben in een dorp nabij Rijssel als gevolg van veelvoudige sabotage in Noord-Frankrijk Het blad zeide, dat de mensen een maand geleden vermoord werden als représaille voor het derailleren van een troepentrein waarbij twintig Duitse sodaten gedood werden (Bern, (AP) 9.5).

VREKKENPOLITIEK.

Wes Gallagher seint uit Londen:

Met een vrekkenpolitiek ten koste van de burgerbevolking en vitale industrie schrapen de Duitsers een grote luchtmacht bijeen om de Geallieerde invasiestrijdkrachten op D-Dag aan te vallen. Dit is de mening van de hoogste officieren der Noordamerikaanse luchtmacht. Niettegenstaande de grote verliezen in de productie als gevolg van de Geallieerde bombardementen bouwt het Hoofd van de Duitse luchtmacht Hermann Goering een grote strijdmacht op langs de Atlantische Westwal door de burgerbevolking te laten lijden. Als volgt is het beeld van de luchtkrijg gelijk gezien door de mannen die hem voeren.

Het doel der Geallieerden is op het ogenblik drievoudig:

1) Om de Duitse vliegtuigreserves uit te roeien door de fabrieken te bombarderen; als dan de huidige sterkte vernield is zal er niets zijn om haar te vervangen.

2) Om de verbindingen van het Duitse leger langs de Westwal te ontwrichten door voortdurende bombardementen.

3) Om de nazie-defensies door bombardementen te verzwakken, niet geheel te verpletteren.

Geallieerde luchtvaartkringen bevestigen, dat de Duitse productie van vliegtuigen is beperkt door de nauwkeurige Noordamerikaanse bombardementen tot beneden het peil waar de Luftwaffe een luchtoorlog op volle schaal kan voeren en deze kan overleven. Daarom verdedigen de Duitsers slechts hun meest kostbare objecten wanneer de publieke mening hen daartoe dwingt en daarom doen zij geen poging de buitenste gebieden van Europa te verdedigen of zelfs grote delen van hun eigen land. De Noordamerikaanse bommenwerpers stuiten slechts op grote tegenstand boven het hart van Duitsland in de omgeving van Berlijn, Brunswijk en belangrijke delen van Oostenrijk zoals Regensburg. Op deze wijze is Goering in staat een behoorlijke strijdmacht van gevechtsvliegtuigen te vormen voor D-Dag, niettegenstaande de afnemende productie. Hij is de laatste tijd zelfs zorgvuldiger geweest met zijn bommenwerpers. Zij zijn de laatste maanden bijna nnooit gezien. Groot Britannië is vrij van luchtaanvallen niettegenstaande de Duitse berichten omtrent drukke invasiehavens en grote opslagplaatsen van voorraden.

Op het ogenblik, houden de Duitsers hun strijdkrachten goed verspreid over talrijke vliegvelden in West-Europa, doch wanneer de invasie komt, zullen deze vliegtuigen zich verder naar het binnenland moeten begeven en zal hun operatiegebied kleiner worden waar de vliegvelden gemakkelijker kunnen worden gebombardeerd door de Geallieerden .Dit moet dividend opleveren als men in aanmerking neemt wat er in Afrika, Sicilië en Italië gebeurd is.

De schattingen verschillen over de tijd welke nodig is voor de Geallieerden om de volledige beheersing in de lucht te krijgen, doch de meer voorzichtige officieren denken, dat dit tot stand kan worden gebracht binnen zeven tot tien dagen na D-dag. De meeste genieën van de Raf en de Noordamerikaanse luchtmacht geloven, dat de Duitsers hun gehele luchtmacht zullen wagen in een wanhopige poging om de invasie te stuiten, doch de minderheid is van oordeel, dat zij haar misschien terug zullen houden. Indien alles in de aanval wordt geworpen en verloren betekent dit, dat de Geallieerden in staat zullen zijn naar vrije wil elk deel van Duitsland aan te vallen en de Duitse burgerbevolking dus aan de genade van de luchtaanvallen zal zijn overgeleverd. De voorstanders van deze mening geloven, dat de nazies de poging zullen wagen, omdat zij weten, dat het maanden zal duren om het moreel van de bevolking te bereiken, zelfs door de meest verwoede bombardementen en dat tegen die tijd de slagen op het land de oorlog toch reeds zullen hebben beslist (Londen, (AP) 9.5).

GROTERE TEGENSTAND VOORZIEN.

Schout bij Nacht Daniel Barbey, die de landingsoperaties tegen Hollandia in Nederlands Nieuw Guinea organiseerde en leidde, voorzag een grotere tegenstand wanneer de Geallieerden zich begeven binnen de binnenste gordel van de Japanse defensies in de Stille Oceaan. Hij legde er de nadruk op, dat de invasie bij Hollandia de eerste en misschien de laatste maal was, dat de Geallieerden in staat waren een practisch onbetwistbare heerschappij in de lucht boven de stranden te vestigen en te handhaven bij een landing en nog dagen daarna. Hij zeide, dat de zorgvuldige voorbereidingen, de uitmuntende coördinatie van alle strijdkrachten en de Voorzienigheid die zorgde voor een slecht zicht en bewolking boven het convooi het mogelijk gemaakt hebben, dat de verrassende landing van een grote strijdmacht te Hollandia kon worden uitgevoerd. Schout bij Nacht Barbey was van mening, dat de Geallieerden op elk gegeven ogenblik boven elk gekozen doel een plaatselijk overwicht in de lucht van enkele uren kunnen vestigen voor het uitvoeren van een landing in de Stille Oceaan indien het weer gunstig is, doch de Geallieerden kunnen niet verwachten de lucht voor zich alleen te hebben wanneer zij Japans binnenste defensiering naderen. Barbey is een sterk voorstander van het gebruik van landingsvaartuigen, die de manschappen en voorraden op het strand kunnen zetten, snel gelost kunnen worden en zich terugtrekken. Hij verloor in feite minder dan één procent van de landingsvaartuigen in elf landingsoperaties welke hij organiseerde in het gebied van de Stille Oceaan (Geallieerd Hoofdkwartier op Nieuw Guinea, (AP) 9.5).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.

„Te land: Het gehele front was over het algemeen kalm. Onze troepen bezetten Palena en volgden verder de vijandelijke terugtrekking in dat gebied op.

In de lucht: Slecht zicht beperkte gisteren de luchtverrichtingen doch middelzware bommenwerpers vielen de spoorbrug en het viaduct te Incisa met goed gevolg aan. Lichte en gevechtsbommenwerpers waren betrekkelijk actief en vielen voorraad-opslagplaatsen, wegen en spoorbanen in het gebied van Rome aan.

De havenwerken te Civitavecchia werden ook aangevallen. In de afgelopen nacht werden Genua en Livorno aangevallen door nachtbommenwerpers. Van al deze verrichtingen worden 8 onzer vliegtuigen vermist. Boven de gevechtsgebieden werden gisteren overdag ongeveer 10 vijandelijke vliegtuigen gezien. De Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied voerde ongeveer 1100 enkelvluchten uit." (Napels, (AP) 10.5).

LEAHY VOOR SECRETARIS VAN MARINE?

Er is een sterke stroming ontstaan in het Noordamerikaans Congres om Admiraal William D. Leahy te doen benoemen tot Secretaris van Marine in opvolging van wijlen Frank Knox en men zal er misschien bij Roosevelt op aandringen om de marine geheel in beroepshanden te stellen door zulk een maatregel. Leahy was vroeger Hoofd van marine-operaties en dient thans als Chef Staf van den President voor leger en marine (Washington, (AP) 9.5).

PRESIDENT MARTINEZ AFGETREDEN.

Officieel wordt gemeld, dat **President Maximiliano Hernandez Martinez van El Salvador Maandag is afgetreden** tijdens een cabinetsvergadering, welke werd bijgewoond door drie leden van de oppositie. Martinez zeide 's avonds in een radiorede tot het volk, dat hij aftrad teneinde de zaken van de staat bij te leggen „op betamelijke wijze en overeenkomstig de nationale belangen". Het aftreden van Martinez kwam na sporadische gewelddaden en een uitgebreide passieve tegenstand waarbij de winkels gesloten werden en de publieke vervoersystemen werden ontwricht. Naar men zegt zouden de troepen eens de apotheken gedwongen hebben de deuren te openen. Grote menigten verzamelden zich gisteren in de namiddag voor het Paleis van den President, doch men ging tijdens de nacht uiteen toen gepantserde wagens in de straten patrouilleerden (Guatemala, (AP) 9.5).

Dinsdag om 10.30 uur heeft President Generaal Maximiliano Hernandez Martinez het Presidentsschap voor de Nationale Vergadering overgedragen aan den nieuw-aangewezene Generaal Andres Ignacio Menendez, tot dan toe Minister van Defensie.

De verkiezing werd gedaan door het regeringscabinet samen met de Presidenten van de Nationale Vergadering en het Hof van Justitie. De plechtigheid vond plaats in de residentie van den President voor al de leden van het cabinet en 18 Afgevaardigden. In een vraaggesprek verklaarde de afgetreden President, dat hij tevreden is zijn plicht gedaan te hebben en geen wrok koestert ten opzichte van wie dan ook.

Zijn aftreden is het gevolg van een algemene staking, welke begonnen werd door de Nationale Universiteit en zich uitbreidde naar de winkels, apotheken, banken, spoorwegen enz. Een en ander is een uitvloeisel van de revolutionnaire beweging van 2 April. Nu er een regeringsverandering heeft plaats gevonden verwacht men, dat de staking zal worden opgeheven. Er vonden geen wanordelijkheden plaats. (San Salvador, (AP) 9.5).

[El Salvador is een republiek in Midden-Amerika met een bevolking van 1.829.000 zielen. De revolutie van onlangs werd geleid door een zekeren Kolonel Tito Calvo en een Dr. Arturo Romero. De eerstgenoemde zou alras doodgeschoten zijn; de tweede zou zijn gevat toen hij over de grens poogde te vluchten nadat de opstand was **onderdrukt. President** Martinez bestuurde het land dictatoriaal en uit de bovenstaande telegrammen zou zijn op te maken, dat het ontevreden volk nietttegenstaande de mislukking van de opstand, zijn toevlucht zocht tot een passief verzet. Het is de vraag of deze regeringsverandering — waarin het volk blijkbaar in het geheel geen stem had — een verbetering in de bestaande toestand zal brengen — Red.].

BEKENDMAKING VAN DE ADMIRALITEIT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Gedurende de laatste zes maanden hebben de voor[illegible]dschepen der Verenigde Landen bijna 1.250.000 ton oorlogsuitrusting en materiaal in Rusland afgeleverd via de Noordelijke route. Hun doortocht werd beveiligd door Britse en Geallieerde oorlogschepen onder de algemene leiding van Admiraal Sir Bruce Fraser, opperbevelhebber van de thuisvloot. Niettegenstaande al wat de vijand kon doen op zee en in de lucht om te voorkomen dat onze voorraden onze bondgenoot zouden bereiken hebben meer dan 98% van de voorraadschepen hun vrachten veilig afgeleverd gedurende de laatste zes maanden. De verliezen aan vracht als gevolg van vijandelijke actie en andere oorzaken bedragen in feite minder dan 16 ton in elke duizend welke zijn afgeleverd, terwijl van de andere kant hevige schade is toegebracht aan de vijandelijke strijdkrachten. Tot de oorlogsuitrusting, welke in Noord-Rusland is aangevoerd, behoren vliegtuigen, tanks, spoorweglocomotieven, auto's, kanonnen, hijskranen, marine-vaartuigen en duizenden voertuigen. Belangrijke hoeveelheden ammunitie, voedsel, springstoffen en olie zijn ook afgeleverd." (Londen, (AP) 10.5).

HULL OVER EL SALVADOR.

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull zeide op een persconferentie, dat het bericht volgens hetwelk President Martinez van El Salvador is afgetreden, onder zijn aandacht werd gebracht, doch dat hij geen andere inlichtingen daaromtrent had (Washington, (AP) 9.5).

Laatste Nieuws.

Noordamerikaanse Thunderbolts en Marauders, die het luchtoffensief voortzetten op de 26e dag hebben bombardements- en beschietingsaanvallen gedaan op rangeerterreinen en vliegvelden in Frankrijk en België. Tot de doelen behoorden een spoorbrug te Mantes Cassicourt en een electrische centrale te Valenciennes in Frankrijk, de rangeerterreinen te Mons en Tournai in België en Creil in Frankrijk en het vliegveld van Poix ten Westen van Amiens in Frankrijk alsook andere vliegvelden in Noord-Frankrijk. Tegelijk wordt gemeld, dat de Duitse radio plotseling uit de aether verdween waardoor werd te kennen gegeven, dat de Geallieerde vliegtuigen uit Groot Brittannië weer zijn uitgetrokken nadat de nazies melding maakten van verwoede luchtgevechten in de Oostelijke Alpen met viermotorige Noordamerikaanse bommenwerpers uit Italië.

— **Admiraal** Edmond Derrien, de vroegere Franse commandant der vlootstrijdkrachten te Tunis staat heden in Algiers terecht voor een Franse krijgsraad op beschuldiging, dat hij de Franse basis aan de Middellandse Zee aan de Duitsers overgaf na de Noordamerikaanse landingen in Noord-Afrika.

De Algemeen Militair Commandant,

MAAKT BEKEND;

dat verzoeken voor uitstel c q hernieuwd uitstel van inlijving en opkomst voor eerste oefening bij de Schutterij op 1 Juli 1944, vóór 15 Mei a.s. moeten worden ingediend;

a) op Curacao bij den Algemeen Militair Commandant

b) op Aruba bij den Oudst Aanwezend Zeeofficier

c) op Bonaire bij den Commandant van de Nederlandsche Troepen.

Sport - Rubriek.

Officiële Mededelingen

van

„De Çuraçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag, 7 Mei 1944:

Competitie B-Klasse:

Be Quick 1 — U.S.C. 1 5—1.

Competitie Reserve B-Klasse.

Veendam 2 — Jong Curaçao3 1—[illegible].

WEDSTRIJD PROGRAMMA STADION

Competitie A-klasse.

Zondag, 14 Mei 1944:	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Brakke)
Zondag, 28 Mei 1944:	J. Curaçao 1 — Jong Holland 1 (Rosario)

Competitie B-Klasse.

Maandag, 29 Mei 1944: (2e Pinksterdag)	Caribe 1 — Veendam 1
Zondag, 4 Juni 1944:	U.S.C. 1 — D.T.S. 1

KNOCKOUT-WEDSTRIJDEN B-KLASSERS.

Op Zondag, 21 Mei 1944 zullen voor de aan de Competitie deelnemende B-klassers knockoutwedstrijden worden georganiseerd (dus 6 B-klassers). De bedoeling is na te gaan welke spelers van de B-klassers in aanmerking kunnen komen voor training voor het Curaçaosch elftal en uitzending naar Suriname als speler of als reserve.

Gespeeld zal worden volgens het knockout-systeem. De voorwedstrijden zullen aanvangen om 10 uur des voormiddags precies. Deze wedstrijden zullen 2 x 20 minuten duren zonder rust. De eindwedstrijd zal 2 x 30 minuten duren.

Verdere bijzonderheden zullen nader worden bekendgemaakt per circulaire en in het O.O.

Competitie Reserve B-Klasse:

Zondag, 4 Juni 1944:	Be Quick 2 — Jong Curaçao 3

(Des namiddags om 2.45 uur precies)

WEDSTRIJDEN TE EIGEN BATE.

Zaterdag 13 Mei 1944:	Jong Holland 1 — D.T.S. 1
Zaterdag, 20 Mei 1944:	Jong Holland 1 — Veendam 1

MUNDO NOBO.

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 21 Mei 1944:	Jong Holland 2 — J. Curaçao 2 (Willems)
Maandag, 29 Mei 1944: (2e Pinksterdag)	Jong Holland 2 — Independ. 2 (Manuel)
Zondag, 4 Juni 1944:	Jong Curaçao 2 — Independ. 2

(Des morgens om 10 uur precies)

Competitie Reserve B-Klasse.

Zondag, 14 Mei 1944:	Veendam 2 — Caribe 2 (Manuel)
Zondag, 21 Mei 1944:	Indep. 3 — Scherpenheuvel 2 (Jansen)

(Des morgens om 10 uur precies)

TRAINING CURAÇAOSE SPELERS.

De Nederlandsche Antillen Voetbalbond heeft van den Surinaamschen Voetbalbond een uitnoodiging ontvangen tot het spelen van eenige wedstrijden in Paramaribo.

Het ligt in de bedoeling van den N.A.V.B. zoowel het Curaçaosche als het Arubaansche elftal uit te zenden. Een voorstel, in dien geest aan Suriname gedaan, is aangenomen. Voorloopig is bepaald dat eind Augustus en begin September zal worden gespeeld en dat de tocht in totaal plus minus 10 dagen zal duren.

De Heer B. E. R. Hessling, die de deelnemers aan den tocht naar Costa Rica met veel succes heeft getraind, heeft zich bereid verklaard ook deze keer de training van het Curaçaosche elftal op zich te nemen.

DE TRAINING ZAL PLAATS HEBBEN IEDEREN ZATERDAGMIDDAG OM HALF VIJF IN HET STADION OP HET RIF, ingaande Zaterdag, 27 Mei. De namen van de spelers die voor training in aanmerking komen, zullen aan de betrokken vereenigingen worden medegedeeld.

WEDSTRIJDEN TE EIGEN BATE.

Het Bondsbestuur zal voor wedstrijden te eigen bate, te spelen op Zaterdagmiddagen, na 20 Mei 1944, tot wederopzeggens toe geen vergunning kunnen geven, een en ander in verband met de training van het Curaçaosch elftal. Den aangesloten vereenigingen wordt verzocht hiermede rekening te houden.

BUITENGEWONE ALGEMEENE LEDENVERGADERING.

Buitengewone Algemeene Ledenvergadering, te houden op **Vrijdag, 26 Mei 1944, des avonds om 8 uur** in het gebouw van de Curaçaosche Sportclub, Scharloo.

AGENDA:

1. Opening.
2. Notulen vorige Algemeene Ledenvergadering.
3. Voorstel opheffing royeering van de HH. M. Juliana, P. Coffie, R. Nicia, P. Roos en Th. Roos.
4. Rondvraag.

Deze vergadering wordt gehouden op verzoek van eenige aangesloten vereenigingen.

De aangesloten vereenigingen worden voor zooveel noodig gewezen op de bepalingen inzake vertegenwoordiging ter Algemeene Ledenvergadering (Artikel 6 sub a, b, c en d van het Huishoudelijk Reglement).

1. INSCHRIJVINGEN:

Gewone leden:

Jong Holland: K. Laurens, I. Walter, V. Cosster en E. Ormans

Be Quick: D. Maria.

U.S.C.: E. van Rosberg.

Transvaal: S. Balinge, L. A. van Eer, L. Casper, C. J. Jurjens, A. Vos, W. Versluis en M. Brakke.

Buitengewone leden:

Jong Holland: E. Charles.

2. AFSCHRIJVINGEN:

Gewone leden:

Jong Holland: J. Eleonora en B. Eliza.

Transvaal: J. Eiloof, S. Kent, W. Mau-A-Sau, J. Renar, F. Sibilo en H. Tjin-A-Kwie.

De vereeniging Jong Curaçao is gestraft met:

1. ƒ 5.— boete (R.C.W. artikel 4 sub 6a) en
2. 2 winstpunten in mindering op de competitie-ranglijst Reserve-A-Klasse (R.C.W. artikel 4 sub 6c)

wegens het niet opkomen voor den wedstrijd tegen Jong Holland op 23 April 1944.

HET BESTUUR.

Herinnering op 10 Mei

door

K.

Zou er wel iemand zijn wiens gedachten heden niet nog méér uitgaan naar ons dierbaar Vaderland dan anders?

Op deze dag vragen wij ons heel biezonder af wat er van onze familie is geworden, wie wij niet meer zullen aantreffen bij onze terugkeer en wie wel.........

Wat is er geworden van de steden en dorpen, die wij kenden, en wat zullen wij terugvinden van dat goede, mooie, rustige land, wanneer wij ooit weer het geluk zullen hebben er voet aan wal te zetten.

Onwillekeurig — in onze onmacht ons het l:eden voor te stellen — komt het land in onze herinnering terug, zoals wij het verlaten hebben.

Wij zien het weer voor ons met zijn welvarende boerderijen op het platteland.

Dat platteland waar de stedeling zo gaarne zowel voor zijn gezondheid heen toog als om met volle teugen te genieten van het eenvoudige leven op de dorpen, waar de moderne tijd nog niet in zo hevige mate zijn invloed had doen gelden als in de steden, dat platteland, waar men zich op eenvoudige, doch daarom niet minder prettige wijze, onderling wist te vermaken. Waar de bewoners als het ware één grote nauw verbonden familie vormden, waar de godsdienst de pijler was, waarop zij hun levens opbouwden.

Met onze gedachten op het platteland vertoevende, zien wij weer voor ons de boomgaarden met een weelde van witte en zachtrose bloesems, wier pracht door de late avondhemel gehuld wordt in een doorzichtige sluier van wondertere tinten.

Een vogel zingt zachtkens zijn danklied voor deze dag......

De rolprent verder voor ons geestesoog afdraaiende zien wij ons land met zijn polders, rivieren, grachten en sloten en wij stellen ons de vraag of het na de oorlog nog mogelijk zal zijn de achterhoek de bekende achtkastelentocht te maken.

Voor ons rijzen op die machtige en mooie bouwwerken van weleer, omgeven door hun grachten, waaruit zij trots en ongenaakbaar zich oprichten en waarin zich even trots en met onnavolgbare gratievolle arrogantie blanke zwanen rhythmisch voortbewegen.

Sierlijk gebogen houden zij hun witfluwelen halzen, nu en dan even het cristalheldere water, waarin het sloot als gecopieerd ligt, met hun rosige snavels beroerend.

Niets is er wat met deze aristocratische vogels kan wedijveren, wier blanke silhouetten een pracht contrast vormen met het groen gebladerte van de struiken waarlangs zij statig voortzwemmen, hier en daar belicht door een speelse zonnestraal.

Zal dit alles er nog zijn of......?

En wij zien in onze verbeelding Zuid-Limburg met zijn heuvels op wier hellingen de wuivende korenvelden liggen, waarvan de gouden gloed wordt afgewisseld door de groene kleur van andere gewassen.

Wij zien de Veluwe met haar prachtige bossen en heide en haar verborgen kabbelende beekjes. Wij ruiken weer de heerlijk prikkelende dennegeur en horen het dromerig ruisen van het gebladerte van beuk en eik.

Vogels zingen, de zon speelt verstoppertje in het lover en schijnt nu hier en dan weer daar en boven dit alles een stralende blauwe hemel, waarvan witte wolkjes luchtigjes neerhangen.

Als speelse kaboutersmannetjes in goud-satijnen pakjes gestoken, komen de bloeiende bremstruiken de heuvels afgedanst tot in het dal waar zij uitrusten tegen zilverblanke berkenstammen wier rugfijne blaadjes zachtjes suizelen in de wind.

Wij denken aan de bloeiende heide in haar zacht lila en diep violet gewaad.

Wat was het heerlijk over dit fluweel tapijt te lopen en er ruikers te plukken om met armen vol huiswaarts te keren!

Wij horen nòg de bijen gonzen en voelen als het ware nòg de ons koesterende zon.

Ons in gedachten verplaatsende naar het Westen des lands, zien wij in de vroege morgen de bootjes naar de veiling gaan, opgestapeld met kleurige groenten in combinaties, die een schildershart in verrukking zetten. Het is één bonte kleurenmengeling van groen en oranje, en rood en wit en wat niet al!

En in de steden zien wij weer voor ons de keurig schone straten, met nòg schonere huizen en de allermooiste aangelegde tuintjes ervoor. Ze zijn zo klaar voor een bloemententoonstelling.

Hier bloedrode geraniums met witte margrieten dáár diepblauwe delphinium met rose leeuwenbekken, een wit huis met een donkerrode klimroos, een geel huis blauwe clematis, verder op een rozentuin met een weelde van kleuren; zachtrose, zachtgele, rode en oranjekleurige rozen staan er in.

Dat is wat Nederland ons laat, schoonheid, welvaart en geluk als een herinnering.

Wij gaan weer terug naar het platteland, nu naar ons goede Brabant, waar de grenzen der landerijen, eerbiedigend de grond der keuterboerderijtjes vanzelf tot schilderachtige kronkelwegen geworden zijn en doodlopen in de onontgonnen hei. Dáár schoten de armzalige boerendoeninkjes uit de grond met hun lage strodaken.

Klein, onbeduidend, verscholen zij zich tussen de willige wilgen, doornheg en beukenhaag, vriendelijk lachend in rijke zomer-zonnegloed en stil dromend in druilerige herfstregen, terwijl de wind door de bomen jaagt en zwiepend zoeft over het stulpke als is hij toornig om de komende troosteloosheid der winterkaalte. Dan zullen de zandwegen onbegaanbaar zijn.

Hiér ook was het, dat vrede en rust, ver van modern verkeer, fabrieksgefluit en holle vreugde, altijd weer te vinden waren.

Hiér kon ieders ziel zingen en opstijgen tot zijn Schepper, Heerser over al het schone. Ons goede Brabant met zijn kronkelwegskens en kleine rivierkens waar veel struikgewas en bomen, peppels, eiken en wilgen tieren.

Brabant met zijn goed-gebleven Brabantsen boer, onbeholpen in houding en beweeg als het ware vergroeid met de natuur. In slome doening zet hij zijn dagtaak voort, waarvan hij straks in zijn eenvoudig stulpke zal uitrusten, smakkelend trekkend aan zijn pijpje, terwijl zijn ogen met welbehagen zijn vrouw volgen, die druk doende is het eenvoudige avondmaal te bereiden.

De Brabantse boerin in haar eenvoudige zelfbewustheid zorgt voor kost en kleer en de boer voelt er zich wel bij te weten dat „de vrouw" de teugels houdt.

Reeds eeuwen geleden verkondigde de profeet uit Nazareth als de weg tot het ware levensgeluk zelfverloochening en naastenliefde.

Die leer beleeft de Brabantse vrouw van nature.

Gelukkig zijn betekent veelmaals niet alles-genieten, maar ontvankelijk blijven voor alles. Ook dit beseft de goede Brabanter nog.

Wat zal er van deze goede mensen geworden zijn...........?

Zoals na het machtig schoon kleurenspel van een zonsondergang het blauwmachtig licht versterft tot een grijze wade van onnoemlijke treurigheid, zo ook is ons ganse land gehuld in een treurwade van verdriet en ellende.

Geve God een spoedige zonsopgang over ons dierbaar Vaderland.

Ons Koninkrijk.

VOOR DE GEVALLENEN IN NEDERLAND.

Zondag werd te New York een H. Mis opgedragen voor degenen, die gevallen zijn bij de inval in Nederland. E. H. E. Lampe droeg de Heilige Mis op en de preek werd gehouden door Professor Jacob van der Veldt, O.F.M.

Door Desi Halban werd het Gloria gezongen en twee door Leo Kok gecomponeerde liederen ter ere van de Heilige Theresia van Lisieux. De plechtigheid had plaats in de Holy Cross Academy. Een andere herdenkingsplechtigheid vond plaats in Westend Collegiate Church, waar het woord werd gevoerd door den heer A.S. van Rhijn, Dr. Winfield Burggraaf, aalmoezenier en rabbijn D.A.P. Cardozo professor Barnouw en Ds. E. F. Romig woonden de plechtigheid bij. Zangen werden uitgevoerd door het Orpheus-koor, terwijl een militair muziekcorps de taptoe blies. Aan het einde der plechtigheid werd het gebed voor de Koningin gebeden, dat ook nu nog in de hervormde kerken van Nederland, ondanks het verbod der nazies regelmatig wordt gebeden.

HAITI HERDENKT NEDERLAND.

Heden 10 Mei heeft het radiostation van Haïti van 13 uur tot 13:30 uur een speciaal programma uitgezonden gewijd aan Nederland. De Haïtiaanse dichter Luc Grimard, die ook hoofdredacteur is van „La Phalange" las uit het boek „Holland" van Delormes en een artikel van Teun Don, getiteld: „10 Mei, dag van rouw en nationale herleving" voor.

EEN ATLANTISCHE VEILIGHEIDSZONE.

Doctor Alexander Loudon, de Nederlandse Ambassadeur te Washington, heeft in een redevoering verklaard, dat na de oorlog de vorming wordt voorzien van een Atlantische veiligheidszone, waaraan ook Frankrijk zal medewerken. Hij verklaarde zich echter een tegenstander van de „Verenigde Staten van Europa", waaraan Rusland noch Engeland zouden deelnemen.

„Wat Nederland betreft", verklaarde de spreker, „moet een blijvende verstandhouding worden geschapen met andere landen en daartoe moeten wij eerst bepalen welke landen dit zijn."

Betreffende de voorgenomen tol-unie tussen Nederland, België en Luxemburg verklaarde hij: „Wij zijn er ons wel van bewust, dat de drie landen, die een totale bevolking hebben van 19 millioen te klein zijn om op zichzelf een barrière te kunnen opwerpen tegen een toekomstigen aanvaller. Daarom willen wij ons aansluiten met andere volken en wij zijn er zeker van in Frankrijk deze bondgenoot te vinden. Alle landen aan de Atlantische Oceaan, Amerika inbegrepen, moeten het vraagstuk bestuderen hoe het beste de vrede gewaarborgd kan worden. Veel zal hierbij afhangen van de twee grote Atlantische mogendheden, de Verenigde Staten en Groot-Britannië. Atlantische veiligheid betekent veiligheid voor West-Europa" (Aneta).

5600 KERKKLOKKEN GESTOLEN.

5600 Kerkklokken zijn door de Duitsers in Nederland gestolen en gesmolten. Het metaal-1700 ton — is naar Duitsland gezonden als een „gift van Nederland in de strijd tegen het Bolsjewisme". Ook historisch waardevolle lokken zijn vernield, ondanks het feit, dat zij door het Departement ter bescherming van de Cultuur in bewaring waren genomen.

De enige „bescherming" bestond in het fotograferen der klokken en het maken van gipsafgietsels van enkele ornamenten (Aneta).

TEGEN DE JAPANSE BASES.

Nederlandse Mitchells zullen een groter aandeel nemen in de strijd tegen de Japanse bases. Het Nederlandse escader werkt sàmen met het Australische Rafpersoneel. De Mitchells hebben reeds een grote rol gespeeld in de aanvallen op de Kei-eilanden en op Timor en deden daarbij vooral dienst als padvinders. De Nederlandse vliegers hebben bij deze vluchten een uitstekende oefening genoten en allen hebben meer dan 3000 vlieg-uren op hun actief staan. Ook nachtvluchten leveren een enkele moeilijkheid meer op.

BOMBARDEMENTEN.

De geallieerde luchtmacht zet de bombardementen op Japanse installaties voort; Zondag werd het eiland Biak onder vuur genomen en Sarmi, terwijl zware branden werden veroorzaakt in Koepang. Ook het eiland Ambon werd bestookt en de watervliegtuigbasis Halong. Een Japans vliegtuig werd tijdens een luchtgevecht neergeschoten. Nederlandse Mitchels hebben Tual en de Japanse luchthaven van Langgur Faan Duroa op de Kei-eilanden gebombardeerd. Grote branden braken uit; terzelfdertijd is een Japans convooi bij het eiland Magole onder vuur genomen, waarbij een vrachtschip van 5000 ton is beschadigd. Op Koepang en Penfui werd 30 ton aan bommen neergeworpen; op het laatste vliegveld werden twee toestellen vernield, die er geparkeerd stonden. (Aneta)

DRIE SCHEPEN VOOR NEDERLAND.

Drie vrachtschepen zullen ter beschikking van de Nederlandse regering worden gesteld door de „War Shipping Administration" van de Verenigde Staten in de loop van deze maand. Hoewel de schepen onder Nederlandse vlag varen blijven zij eigendom van de Verenigde Staten. (Aneta)

TE HOLLANDIA.

Een klein groep Nederlanders vierde met buitgemaakte rijstwijn de verjaardag van Prinses Juliana te Hollandia. De gelukkigste deelnemers aan het feest waren twee Nederlandse dames Brouwer waarvan één met haar echtgenoot, die twee jaar geleden door de Japanners werd gevangen genomen.

JACHT OP JAPANNERS.

Gebaarde en vingerloze inboorlingen zoeken wraak op de Japanners, die hun vrouwen geschonden hebben en hun voedsel gestolen en leiden nu de Noordamerikaanse infanterie soldaten op jacht naar Japanners, die in donkere holen in de bergen tussen Hollandia en Tanahmerah baai gevlucht zijn.

De correspondent van de „New York Daily News", Jac Turcott, schrijft in zijn blad dat de inboorlingen, die uit hun kampongs verdreven waren, onmiddellijk terugkeerden, toen zij hoorden dat de Noordamerikanen de Japanners hadden verjaagd. „De meesten hebben geen vingers meer", schrijft hij, „omdat de jungle-wet voorschrijft een vinger af te hakken als een bloedverwant sterft. De eerste groep leidde de Noordamerikanen langs verborgen wildernispaden en bespoedigden aldus de verovering van Hollandia en de vliegvelden. Latere groepen wezen de Noordamerikanen naar de schuilkelders in de bergen. De meeste Japanners, die zich verborgen hebben in de bergen, werden gedood of gevangen genomen. Men vermoedt, dat de overigen naar het Zuiden, gevlucht zijn (Aneta).

ZUID-HOLLAND VERBODEN ZONE.

De Duitsers hebben verklaard dat ook Zuid-Holland tot de verboden zone behoort. Het decreet is uitgevaardigd door het Hoofd van de Duitse politie vier dagen nadat Zeeland tot verboden zone werd verklaard. Zuid-Holland dat de steden Rotterdam en 's Gravenhage omvat kan alleen worden bezocht door personen, die daartoe een speciale vergunning hebben. Van 20 Mei af worden ook Goeree Overflakkee en Voorna Putten hierbij inbegrepen.

OVER SURINAME.

In de „Pittsburgh Press" is een artikel verschenen van J. Warren Nystrom van de Pittsburgh University, waarin hij schrijft dat door de oorlog de Verenigde Staten plotseling belang zijn gaan stellen in Zuid-Amerika. In zijn artikel handelt hij over Suriname en de bauxietmijnen en schrijft, dat het dank zij Suriname is dat de Geallieerden over snelvliegende en weinig wegende aluminium-vliegtuigen beschikken. De schrijver is van oordeel, dat Suriname door zijn bauxietmijnen geroepen is ook na de oorlog een grote rol te spelen en een nauw contact met de Verenigde Staten er het gevolg van zal zijn (Aneta).

Journalistiek Leven in Curaçao.

57.

De vernederlandsing der Pers.

De vernederlandsing van de pers op Curaçao dateert van 1900, toen de Amigoe di Curaçao zich uitsluitend tot de Nederlandse taal ging beperken, iets dat tot dan toe onbekend was. Hierna komt zo hier en daar wel eens een blaadje op dat in het Nederlands gesteld was, doch meestal stierf het al in de kinderjaren en dat het tot de Pers behoorde zal niemand willen beweren.

De eigenlijke grote vernederlandsing van de Pers begint in 1929 met de stichting van de Emmabode (nr. 116). Zij is dus het gevolg van de komst van de olie-maatschappij die ook het leger ambtenaren, zoals in hoofdstuk VII gezegd werd, deed aanzwellen. Wie de lijst naslaat, zal zien, dat na nr. 116 plotseling vele bladen in het Nederlands gaan verschijnen.

Had tot dan toe het inheemse element de eerste plaats in het journalistieke leven ingenomen, met de vernederlandsing van de pers op het eiland Curaçao sprak het bijna vanzelf, dat het inheemse element der bevolking meer op de achtergrond zou treden. De volkstaal is niet het Nederlands en hoewel op Curacao althans een groot deel der bevolking het Nederlands machtig is, is dit toch weer niet voldoende om vlot te kunnen stellen, dat het soepel leesbaar is. Van de andere eilanden geldt dit niet, want daar is het Nederlands een vreemde taal gebleven, die wel geleerd wordt en waarmede men desnoods nog wel zijn weg kan vinden, maar die toch geenszins als een voertaal kan worden aangemerkt.

In katholieke kringen kon dit bezwaar overbrugd worden, omdat de leden der geestelijkheid veelal zelf de redactie der bladen voerden en zij van huis uit het Nederlands kenden en hier zich al terstond op het Papiament hadden toegelegd. Toen na de hier voor genoemde proefneming met De Emmabode van de zijde der Curaçaose Petroleum Industrie-Maatschappij in 1931 besloten werd een Nederlands dagblad te beginnen, zocht men dan ook niet hier, maar in Europees Nederland een redacteur. Gelijk in hoofdstuk VII gerelevereerd trachtte men eerst een jurist te vinden en toen dat mislukte vond men iemand die reeds de journalistiek als vak gekozen had, waarmede de beroepsjournalist op Curaçao zijn intrede had gedaan.

Enige jaren daarvoor, in 1931, was in Pater M. Hulsman O.P. als redacteur van de Amigoe di Curaçao weliswaar ook een vakman benoemd, daar Pater Hulsman jarenlang redacteur van het Het Noorden was geweest, maar de eerste redacteur van de Beurs- en Nieuwsberichten, Johannes van de Walle (1935-1943), was de eerste journalist uit Europees Nederland die hier op Curaçao van de journalistiek zou leven. Velen hadden dit voor hem beproefd, doch op enkele uitzonderingen na was men hierin niet geslaagd bij gebrek aan financiële achtergrond voor de bladen, omdat men op Curaçao voor de merkwaardige situatie staat, dat het niet mogelijk is abonnementen te innen.

Met uitzondering van de katholieke geestelijken die door het publiek natuurlijk nimmer als journalisten werden gezien, maar allereerst naar hun geestelijke functie werden aangemerkt, heeft men op Curaçao tot 1935 geen vakjournalist gehad. En zelfs onder de geestelijken was het in feite geen vak, totdat nadat reeds Pater Wahlen als redacteur van de Amigoe di Curaçao geheel voor het redacteurschap werd vrijgemaakt in 1901, in Mei 1931 Pater Hulsman als vakjournalist aangesteld werd. Dit feit heeft niet nagelaten een situatie te doen voortduren, die in andere landen reeds sedert de vorige eeuw gepasseerd was.

De Journalistiek als betaald vak.

De journalistiek is een soort kunst. Het is een beroep, doch een beroep zonder de eis van bepaalde diploma's, examens e.d. Weliswaar heeft men in verschillende landen cursussen en is enkele jaren geleden ook in Leiden een docentschap ingesteld voor de journalistiek, maar de journalistiek is geen leervak in de gewone zin des woords. Het gevolg is, dat velen zich al te spoedig journalist noemen. Mensen die in andere vakken mislukten werden vaak journalist, als men dit woord daarvoor althans een ogenblik gebruiken mag.

In Nederland kwamen zulke klanten vaak wel terecht, want inderdaad is menig gesjeesd student een voortreffelijk journalist geworden, evenals vaak schilders en andere kunstenaars uit deze kringen groeien. Zij werden dat dan ondanks hun eerste mislukking, maar omdat zij in een milieu kwamen waar zij onder de leiding van goede vakjournalisten kwamen. Want hoewel de journalistiek een vak is, dat men niet leren kan, de natuurlijke aanleg, die de grondslag voor de journalistiek moet vormen en die aanwezig moet zijn, dient gepolijst te worden in de dienst. Tot dit laatste ontbrak op Curaçao de gelegenheid en gezien hetgeen wij gelezen hebben in oude blaadjes durven wij zeggen, dat zeker enkelen der Curaçaose bladjesschrijvers goede journalisten zouden zijn geworden als leiding aanwezig geweest ware.

Nu werden zulke lieden ook mislukkingen in de journalistiek en zij hebben hierdoor de journalistiek op Curaçao feitelijk zeer in discrediet gebracht. Zonder zelfbeperking alle gelegenheid, die op Curaçao zo welig tieren, neer te schrijven, door het goedkope middel der sensatie of polemiek-om-de-polemiek toe te passen, door eindeloze raadselrubrieken trachtten zij hun bladen aantrekkelijk te maken, maar van wat de Pers feitelijk zijn moet, die merkwaardige fusie van stem des volks en tevens leidster des volks, begrepen zij even weinig als de „journalisten" van een schoolblad op Curaçao, die in Maart 1944 zich bij de gouvernementspersdienst vervoegden om een officiële perskaart ter gelegenheid van Mevrouw Roosevelts bezoek aan Curaçao te vragen!

Wordt vervolgd.